

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Eiropas Ombuda lēmums lietā 1050/2018/DL par Eiropas Komisijas atteikumu piešķirt publisku piekļuvi ierēdņa e-pasta vēstulēm saistībā ar tiesību akta priekšlikumu

Lēmums

Lieta 1050/2018/DL - Uzsākta {0} 10/10/2018 - Lēmums par {0} 29/04/2020 - Iesaistītā iestāde Eiropas Komisija (Konstatētas kļūdas pārvaldē) |

Lieta attiecās uz Eiropas Komisijas atteikumu piešķirt publisku piekļuvi Komisijas ierēdņa pastkastītes un pastkastītes sarakstei saistībā ar Autortiesību direktīvas 13. pantu Digitālā vienotā tirgus direktīvā. Komisija uzskatīja, ka tā nespēj izgūt, identificēt un piešķirt piekļuvi pieprasītajām e-pasta vēstulēm, pamatojoties uz privātuma aizsardzību.

Ombuds interesējās par šo jautājumu un konstatēja, ka profesionāla rakstura e-pasta vēstules nav personas dati. Turklāt, ja ierēdnim būtu jāidentificē un jāizgūst savas e-pasta vēstules, to noteikti nevar uzskatīt par personas datu apstrādes darbību.

Tāpēc ombuds ierosināja, ka Komisijai būtu jāprasa ierēdnim identificēt un izgūt visus attiecīgos dokumentus, kas joprojām ir glabāti ierēdņa e-pasta kontā, un meklēt attiecīgos dokumentus tās dokumentu reģistrā. Pēc dokumentu identificēšanas Komisijai būtu jāizvērtē, vai tos atklāt saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti ES noteikumos par publisku piekļuvi dokumentiem.

Komisija nepieņēma ombuda priekšlikumu risinājumam. Tāpēc ombuds konstatēja, ka tas, ka Komisija nelūdz ierēdnim identificēt un izgūt e-pasta vēstules ierēdņa darba e-pastā, lai ļautu Komisijai novērtēt, vai e-pasta vēstules varēja izpaust, atbildot uz pieprasījumu par publisku piekļuvi dokumentiem, ir administratīva kļūme.

Sagatavots saskaņā ar Eiropas Ombuda statūtu 3. panta 6. punktu [1]

Sūdzības priekšvēsture

1. Sūdzības iesniedzējs 2018. gada 15. martā saskaņā ar ES noteikumiem par publisku piekļuvi dokumentiem pieprasīja Eiropas Komisijai publisku piekļuvi “[X [2]] iesūtnes un pastkastes sarakstes kopijai , kas saistīta ar Autortiesību direktīvas 13. pantu Digitālā vienotā tirgus direktīvā [3] [Saite].

2. Pamatojoties uz privātuma aizsardzību, Komisija 2018. gada 2. maijā liedza piekļuvi pieprasītajām e-pasta vēstulēm [4] .

3. Sūdzības iesniedzējs 2018. gada 3. maijā iesniedza pārskatīšanas pieprasījumu, t. s. “apstiprinošu pieteikumu”, lūdzot Komisiju pārskatīt savu nostāju.

4. Komisija 2018. gada 6. jūnijā apstiprināja atteikumu piešķirt publisku piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem. Komisija paskaidroja, ka e-pasta vēstules, kas nosūtītas no konkrēti noteiktas personas vai tai nosūtītas, ir “personas dati” tobrīd piemērojamo ES tiesību aktu par personas datu aizsardzību nozīmē. [5] [Saite] Tāpēc, pēc Komisijas domām, sūdzības iesniedzēja pieprasījuma apstrādei būtu bijis jāveic ierēdņa personas datu apstrāde. Tā kā tikai izņēmuma gadījumos Komisija varēja piekļūt e-pasta vēstulēm, kas atrodas tās darbinieku darba e-pasta kontos, tā apgalvoja, ka šajā gadījumā tā nevarēja to darīt. Pat ja e-pasta vēstules tiktu izgūtas un identificētas, Komisija apgalvoja, ka tā nevarētu pārsūtīt personas datus, jo saņēmējs nav pierādījis šādas pārsūtīšanas nepieciešamību [6] [Saite].

5. Neapmierināts ar Komisijas lēmumu, sūdzības iesniedzējs 2018. gada 7. jūnijā vērsās pie ombuda. Ombuds interesējās par Komisijas atteikumu piešķirt piekļuvi pieprasītajām e-pasta vēstulēm. Viņa izvērtēja sūdzības iesniedzēja un Komisijas sniegto informāciju un argumentus.

Ombuda priekšlikums risinājumam

Ombuda risinājuma priekšlikums

6. Pamatojoties uz izmeklēšanu, ombude iesniedza Komisijai priekšlikumu par sūdzības risinājumu.

7. Ombuds uzskatīja, ka ierēdņa nosūtītās vai saņemtās e-pasta vēstules, kas attiecas uz ES politiku, darbībām vai lēmumiem un kas nav neatgriezeniski dzēstas no ierēdņa darba e-pasta konta, kad Komisija saņem pieprasījumu par publisku piekļuvi, ir “Komisijas rīcībā esošie dokumenti”. Tāpēc uz tiem attiecas ES noteikumi par publisku piekļuvi dokumentiem. Ombuds norādīja, ka piekļuves noteikumi attiecas tikai uz e-pasta vēstulēm, kas saistītas ar darbu, un ka tāpēc personiskas e-pasta vēstules ir izslēgtas no ES publiskās piekļuves noteikumu darbības jomas.

8. Ombuds nepiekrita Komisijai, ka pieprasīto dokumentu identificēšana ir “personas datu

apstrāde”. Pat ja tas tiktu uzskatīts par šādu aktu, ombuds apgalvoja, ka Komisijai ir jāievēro tās juridiskie pienākumi.

9. Ombuds apgalvoja, ka Komisijas kompetencē ir izgūt ar darbu saistītos e-pasta ziņojumus no ierēdņa e-pasta konta, vienlaikus pilnībā ievērojot personas datus un personas privāto dzīvi. Ombuds uzskatīja, ka Komisija varētu pieprasīt vai vajadzības gadījumā pieprasīt ierēdnim izgūt attiecīgās e-pasta vēstules no sava e-pasta konta, jo tas noteikti neprasītu Komisijai apstrādāt ierēdņa personas datus.

10. Turklāt, ja pieprasītās e-pasta vēstules jau būtu reģistrētas Komisijas dokumentu pārvaldības sistēmā, tās varētu izgūt, nepārmeklējot ierēdņa e-pasta kontu.

11. Pamatojoties uz iepriekš minētajiem konstatējumiem, ombuds ierosināja, ka **“Komisijai būtu jāuzdod attiecīgajam ierēdnim identificēt un izgūt visus attiecīgos dokumentus, kas joprojām tiek glabāti darbinieka e-pasta kontā. Komisijai būtu arī jāmeklē attiecīgie dokumenti tās dokumentu reģistrā”**. Turklāt ombuds ierosināja, ka **“pēc dokumentu identificēšanas Komisijai būtu jāizvērtē, vai tos atklāt saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti ES noteikumos par publisku piekļuvi dokumentiem”**.

Komisijas atbilde uz ombuda priekšlikumu

12. Komisija noraidīja ombuda priekšlikumu risinājumam.

13. Komisija piekrita ombudam, ka tā var publiskot savu ierēdņu e-pasta vēstules saistībā ar viņu darbu. Tomēr šāda identifikācija un publicēšana nevarētu liegt darbiniekiem tiesības uz savu personas datu aizsardzību saskaņā ar ES noteikumiem par publisku piekļuvi dokumentiem [7].

14. Komisija izskatīja ombuda priekšlikumu *“prasīt ierēdnim identificēt un izgūt jebkuru attiecīgo dokumentu [...]”*, lai jautātu attiecīgajam ierēdnim, vai viņš saglabās e-pasta vēstules saistībā ar pieprasījumu. Šajā lietā informācija par sarakstes ar identificēto datu subjektu esamību ir informācija par šī datu subjekta konkrēto profesionālo darbību. Šajā sakarā Komisija apgalvoja, ka jēdzienu “privātā dzīve” nevar uzskatīt par tādu, kas nozīmē, ka fizisku vai juridisku personu profesionālā vai komerciālā darbība ir izslēgta [8].

15. Līdz ar to Komisija uzskatīja, ka informācija par korespondences esamību ir minētā datu subjekta personas dati. Ņemot vērā šā pieprasījuma par piekļuvi dokumentiem īpašo tvērumu, Komisija norādīja, ka gan e-pasta vēstuļu saraksts, gan saturs ir personas dati. Komisija apgalvoja, ka tas attiecas gan uz neregistrētiem e-pasta ziņojumiem, gan e-pasta vēstulēm, kas reģistrētas tās korporatīvās vadības sistēmā. Turklāt tā neuzskatīja par iespējamu sagatavot anonimizētu saraksta versiju.

16. Ņemot vērā minēto un tā kā sūdzības iesniedzējs nav pierādījis nepieciešamību nosūtīt datus [9], Komisija norādīja, ka, publiskojot informāciju, tā nevar nosūtīt ienākošās un izejošās

sarakstes sarakstu. Šo pašu iemeslu dēļ, tā kā pieprasījums par piekļuvi dokumentiem tika izteikts ar norādi uz konkrētu datu subjektu, Komisija konstatēja, ka katra pieprasītā dokumenta konkrēta un individuāla pārbaude var novest pie atteikuma, pamatojoties tikai uz ES tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.

Ombuda novērtējums pēc risinājuma priekšlikuma

17. Ombude ir vīlusies par to, ka Komisija nepieņēma viņas priekšlikumu risinājumam.

18. Ir skaidrs, ka, ja iestāde piekļūtu darbinieka e-pasta iesūtnei, lai identificētu un izgūtu e-pastus, šī piekļuve, identifikācija un izgūšana būtu personas datu apstrāde, ko veic iestāde. Veicot šādu personas datu apstrādi, iestādei būtu jāievēro datu aizsardzības regulas prasības.

19. Tomēr, ja iestādei būtu jālūdz darbiniekam identificēt un izgūt ar darbu saistītus e-pasta ziņojumus, kas atrodas viņa paša e-pasta iesūtņē, darbības, kas vajadzīgas, lai identificētu un izgūtu šos e-pastus, **datu subjekts** nevar uzskatīt par “personas datu apstrādes” darbībām Datu aizsardzības regulas izpratnē. Vienkārši norādīts, ka persona nevar pārkāpt savas datu aizsardzības tiesības, apstrādājot savus personas datus.

20. Tas, vai šādi iegūtās elektroniskā pasta vēstules varētu tikt publiskotas, būtu atkarīgs no attiecīgo elektroniskā pasta vēstulju satura analīzes. Ja e-pasta vēstulēs būtu ietverti personas dati, piemēram, personu vārdi, tos varētu aizklāt pirms piekļuves piešķiršanas, ja šis saturs būtu vienīgais šķērslis izpaušanai.

21. Ombuds nevar spekulēt par to, vai attiecīgā ierēdņa iesūtņē ir bijuši vai nav bijuši atbilstoši e-pasti. Ombuds nevar arī spekulēt par to, vai šādas e-pasta vēstules, ņemot vērā to konkrēto saturu, varētu vai nevarētu izpaust. Šī neiespējamība izriet no tā, ka Komisija nav lūgusi ierēdnim pārbaudīt viņa iesūtņi, neraugoties uz to, ka šāds pieprasījums nevar būt Komisijas veikta personas datu apstrāde.

22. Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds uzskata, ka Komisijas atteikums lūgt ierēdni identificēt un izgūt attiecīgās ar darbu saistītās e-pasta vēstules no viņa iesūtņes, lai Komisija varētu novērtēt to iespējamo izpaušanu, ir administratīva kļūme.

23. Ombuds uzskata, ka Komisijas pieeja šajā lietā radīt bīstamu precedentu attiecībā uz pieprasījumiem par piekļuvi dokumentiem nākotnē. Ja šāda pieeja tiktu izmantota citos gadījumos, visas e-pasta vēstules, ko ierēdni nosūta vai saņem saistībā ar ES politiku, darbībām vai lēmumiem, ja vien tās nepārsūta uz pastāvīgām Komisijas datubāzēm, kas nav personas, tiktu atbrīvotas no piekļuves pieprasījumiem dokumentiem, pamatojoties uz neīstu argumentu, ka šo dokumentu identificēšana un izgūšana būtu datu aizsardzības noteikumu pārkāpums.

24. Ņemot vērā to, ka piekļuves pieprasījums tika iesniegts 2018. gada martā, tagad ir ļoti iespējams, ka visi neregistrētie e-pasta ziņojumi attiecīgā ierēdņa iesūtņē tagad ir dzēsti [10]

[Saite]. Šādos apstākļos ombuds konstatē, ka sūdzības turpmāka izmeklēšana nebūtu lietderīga, un slēdz lietu ar šādu secinājumu.

Secinājums

Pamatojoties uz izmeklēšanu, ombuds slēdz šo lietu ar šādu secinājumu:

Tas, ka Komisija nelūdz ierēdnim identificēt un izgūt e-pasta vēstules ierēdņa darba e-pastā, lai ļautu Komisijai novērtēt, vai e-pasta vēstules varēja izpaust, atbildot uz pieprasījumu par publisku piekļuvi dokumentiem, ir administratīva kļūme.

Sūdzības iesniedzējs un Eiropas Komisija tiks informēti par šo lēmumu.

Emily O'Reilly

Eiropas Ombuds

Strasbūrā, 29.4.2020.

[1] [Saite] Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta Lēmums par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi (94/262/EOTK, EK, Euratom): <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/GA/TXT/?uri=CELEX:31994D0262> [Saite].

[2] [Saite] Nosaukta Komisijas amatpersona, kas neieņem nevienu augstākās vadības amatu.

[3] [Saite] Regula 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, pieejama tīmekļa vietnē: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex%3A32001R1049> [Saite].

[4] [Saite] Saskaņā ar Regulas 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu "(..) iestādes atsaka piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt personas privātās dzīves un neaizskaramības aizsardzībai, jo īpaši saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību".

[5] [Saite] Regula 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti, pieejama: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32001R0045> [Saite].

[6] [Saite] Saskaņā ar Regulas 45/2001 8. panta b) punktu "[...] personas datus nosūta saņēmējiem [...] tikai tad, ja saņēmējs konstatē, ka dati ir jānosūta, un ja nav iemesla uzskatīt, ka

varētu tikt skartas datu subjekta likumīgās intereses”.

[7] [Saite] Regula 1049/2001.

[8] [Saite] Tiesas 2008. gada 14. februāra spriedums lietā C- 450/06 *Varec/Komisija* , 48. punkts.

[9] [Saite] Kā prasīts Regulā (EK) Nr. 45/2001.

[10] [Saite] Saskaņā ar Komisijas ģenerāļsekretāra 2015. gada 16. janvāra piezīmi par noteikumiem, kas reglamentē dokumentu pārvaldību un piekļuvi dokumentiem, neregistrētas e-pasta vēstules pēc sešiem mēnešiem automātiski tiek dzēstas no darbinieka e-pasta kontiem.